

**OGNIWO BREKCJI Z WAPIENNIKA
(PIEŃSKI PAS SKAŁKOWY, POLSKA)
– CZY NA PEWNO JURAJSKIE?**

**Wapiennik Breccia Member (Pieniny Klippen Belt, Poland)
– is it really Jurassic?**

Agnieszka SOBSTYL, Magdalena SIDORCZUK & Marcin BARSKI

*Uniwersytet Warszawski, Instytut Geologii Podstawowej;
ul. Żwirki i Wigury 93, 02-089 Warszawa;
e-mail: asobstyl@student.uw.edu.pl,
sima@uw.edu.pl, Marcin.Barski@uw.edu.pl*

Abstract: The main goal of this study was to verify the age of the Wapiennik Breccia Member (Birkenmajer 1977) from the Pieniny Klippen Belt, so far described as Callovian-Oxfordian on base on its stratigraphical position (Birkenmajer 1977). The age of the breccia in the Wapiennik quarry in Szaflary, near Nowy Targ (Poland), has been constrained by means of microfacies and foraminifera analyses. The breccia includes two subsets of conglomerates, differing in clasts composition, but incorporated into the red, limestone matrix. The age of the matrix could be confined to the Middle Albian-the lowermost Cenomanian time, thus questioning Jurassic age of the breccia.

Key words: Pieniny Klippen Belt, breccia, biostratigraphy, Jurassic, Cretaceous

Słowa kluczowe: pieniński pas skałkowy, brekcja, biostratygrafia, jura, kreda

Osady czerwonej, wapnistej brekcji wapiennej występujące w kamieniołomie „Wapiennik” w Szaflarach koło Nowego Targu zostały opisane przez Birkenmajera (m.in. 1958, 1963, 1979) i zaliczone do formacji wapienia czorsztyńskiego jako ogniwo brekcji z Wapiennika (Wapiennik Breccia Member; Birkenmajer 1977). Wiek badanego ogniwa określono na przełom keloweju i oksfordu (Birkenmajer 1977).

Utwory wapnistej brekcji wapiennej odsłaniają się do dziś we wschodniej ścianie, wschodniej części nieczynnego kamieniołomu Wapiennik. Dobry stan odsłonięcia pozwolił na pobranie prób litologicznych w celu wykonania analiz mikrofacjalnych i biostratygraficznych w oparciu o otwornice. Utwory brekcji od północy kontaktują z wapieniami krynowidowymi formacji wapienia ze Smolegowej, od południowego wschodu zaś – z czerwonymi wapieniami formacji wapienia czorsztyńskiego.

Na podstawie cech litologicznych wyróżniono dwa typy wapniastej brekcji wapiennej: brekcję zbudowaną z okruchów białych wapieni krynoidowych oraz brekcję zbudowaną z okruchów czerwonych wapieni pelitowych. W obu typach brekcji klasty spojone są czerwonym wapnistym spoiwem.

W klastach badanych brekcji rozpoznano następujące mikrofacje: krynoidową, filamentową, globuligerinową, sakkokomową, kredowych otwornic planktonicznych oraz mikrofacje mieszane: otwornicowo-muszlową, otwornicowo-filamentową, filamentowo-muszlową i muszlowo-otwornicową. Wymienione mikrofacje są charakterystyczne dla osadów sukcesji czorsztyńskiej tworzących się od bajosu do górnej kredy włącznie.

W spoiwie brekcji rozpoznano mikrofację kredowych otwornic planktonicznych i mikrofację mikrytową. W płytkach cienkich wykonanych ze spoiwa brekcji oznaczono następujące gatunki otwornic: *Hedbergella planispira* Tappan, *Hedbergella delrioensis* Carsey, *Globigerinelloides bentonensis* Morrow, *Rotalipora appenninica* Renz, *Heterohelix moremani* Cushman oraz otwornice z rodzaju *Ticinella* sp. Reichel.

Przeprowadzona analiza mikrofacjalna klastów i spoiwa brekcji znanej jako ogniwo brekcji z Wapiennika oraz oznaczone gatunki otwornic występujące w spoiwie tej brekcji wskazują na kredowy, a nie jurajski, wiek brekcji: środkowy alb-najniższy dolny cenoman.

Dziękujemy pani prof. dr hab. inż. Barbarze Olszewskiej z Państwowego Instytutu Geologicznego w Krakowie za oznaczenie otwornic w płytkach cienkich.

LITERATURA

- Birkenmajer K., 1958. *Przewodnik geologiczny po pienińskim pasie skałkowym. Cz. 2.* Wydawnictwa Geologiczne, Warszawa.
- Birkenmajer K., 1963. Stratygrafia i paleografia serii czorsztyńskiej pienińskiego pasa skałkowego Polski. *Studia Geologica Polonica*, 9, 1–380.
- Birkenmajer K., 1977. Jurassic and Cretaceous lithostratigraphic units of the Pieniny Klippen Belt. *Studia Geologica Polonica*, 45, 1–158.
- Birkenmajer K., 1979. *Przewodnik geologiczny po pienińskim pasie skałkowym.* Wydawnictwa Geologiczne, Warszawa.